

skem. Lvov je menda ta na Ruskem neznan koral enostavno prepisal. Pisatelj članka v »Revue Historique« je objavil tudi holandski koral, ki se popolnoma ujema z rusko himno. To odkritje je seveda vzbudilo na Ruskem mnogo vznemirjenja, in v časopisih se vrše obširne polemike. Branilci Lvova trdijo, da je holandski koral plagiat in je na doslej neznan način prišel z Ruskega na Nizozemsko. Glasbeni kritik lista »Novoje Vremja« je pisal za natančnejše podatke nekemu prijatelju na Holandskem ter je dobil odgovor, da je koral šele nekaj let znan na Holandskem; drugi kritiki pa trdijo nasprotno. Sporno vprašanje bo torej ostalo še nekaj časa nerešeno.

Listnica uredništva.

Vse nestalne cenj. dopisnike in skladatelje, zlasti pa one gg. avtorje, ki si želé natančnejše presoje vposlanih a ne sprejetih skladb, prosimo, da nam blagovorno naznaniti vselej kako šifro ali psevdonim, pod katerim jim moremo odgovoriti v listnici. Na vprašanja, katerih predm. utegne zanimati tudi širše kroge, odgovorjamo izključno le v listnici. — Č. g. poročevalce uljudno opozarjamo, da moramo rokopise najpozneje do 8. prejšnjega meseca imeti v rokah.

Stalne glasbene poročevalce za slovanske prireditve v Gorici, Novemestu, v Belemgradu in v Sofiji iščejo »N. A.« Pogoje naznanja na zahtevo uredništva našega lista.

»Oko ti črno«. Pesem za nas ni porabna. Ali Vam jo naj vrnemo?

»Ljubim te, dušo«. Prosimo vnovič za Vaš sedanjí naslov, da Vam moremo vrniti Vaše variacije.

»Janko«. Če sta vposlani skladbi nastali brez učiteljevega vpliva in sta torej docela sad Vašega stremljenja, je vsaka ocena odveč. Kajti tedaj imate sami dosti vpogleda, da znate ceniti Svoje delo. Čudno se nam zdi, da se niste že prej oglasili. Obe skladbi, kakoršni ležita pred nami, pričata, da se že dolgo bavite s komponiranjem. Tu pa tam bi imeli seveda svoje osebne pomisleke — saj jih imamo celo včasih napram Vašemu cenjenemu učitelju v kontrapunktu, čegar delo cenimo gotovo najvišje; ti pomisleki nas ne bodo ovirali, da objavimo obe vposlani skladbi v nespremenjeni obliki. Če Vas morebiti pri korekturi eden ali drugi vprašaj prepriča, lahko spremenite dotične malenkosti na krtačnem odtisku sami. Glede objave pa prosimo potrpljenja! Vsekakor bodite uverjeni, da smatramo Vaš nastop v javnosti za zelo razveseljiv in pomemben dogodek. Nadejamo se, da nam Vaša zmožnost napravi še veliko nekaljenega veselja! Nam — kajti radost naših zborov bo vsekakor manjša. Zbori za take skladbe se doslej pri nas še niso porodili, izvzemši kvečjemu Matični zbor. En migljaj! Ne preveč enharmonike in hromatike v vokalnem stavku. Ni treba, da uvedemo tudi pri nas literaturo za petje, ki ni pevna. (Primeri takoiimenovano »knjižno dramo«.) Kot osamljeni eksperimenti take harmonične pikanterije ugajajo, redno uporabljani pa bi zapadali usodi arhivskega materiala. Zdravstvujte in pošljite kmalu kaj več!

»Majniku v pozdrav«. Za ta pozdrav se Vam bo majnik lepo zahvalil. In tudi mi se enkrat za vselej zahvaljujemo za take zbirke kakofonij! Pamet, pamet! Če igrate ta kos Svojim otrokom - učencem na klavir, bodo mislili, da pleše maček po tastaturi. Obe skladbi smo Vam vrnili.

»Na poljani, Petrovče«. Z »očetovskim veseljem« ne bo nič to pot. Da, da, oče postati ni tako lahko, kakor si človek misli. Vaš otrok nosi znake očetovih grehov na sebi. Prej učiti se, potem roditi. Vsaj v duševnem zmislu res ne gre drugače. Pa brez zamere! Pozdrav!

»Trst, prosta luka«. 1.) »Valse lento« je — neglede na vsiljive reminiscence — v obliki zgrešena. Plesni valček nima tria, ker ni spisan v trodelni obliki, temveč ima svojo specifično formo. Uvod — posamezni valčki v dvoali trodelni obliki, konec ali Coda. (Glejte kako oblikoslovje!) 2.) »Kaj bi te vprašal« ima sicer dosti vilharizmov in nekaj sentimentalnega na sebi, ki dandanes ne učinkuje več tako kakor za časa »Säkingskega trobentača«, vendar bi ga eventualno sprejeli, ker je kratek, toda le, če nam ga prepustite brezplačno. 3.) Isto velja glede zboru »Ah, nili zemljica krasna? 4.) Moškega zboru »Svatba« od g. A. nismo prejeli. 5.) Natisnjeni valček je v današnji številki omenjen. Več ne moremo storiti zanj, ker ni novost. 6.) »Zvezna« je malo izvirna koračnica, spominjajoča močno na »Washington-Post«. Trio je formalno ponesrečen; srednji del tega tria (v oktavah) bi se moralo popolnoma črtati; ponovitev prvega dela v c-duru in modulacija v c-mol oz. g-dur je nemogoča. Kako naj sledi temu delu koračnica v d-duru? Pomagati morete na ta način, da modulirate v prvem delu tria namesto v d-mol v d-dur, tedaj dobite sklep v fis-duru (mediantinem tonovnem načinu), za katerim sledi koračnica v d-duru nepriljeno. V tej obliki koračnice ne moremo objaviti.

7.) Modernih oblikoslovij je več znamenitih. Vašim potrebam bo mogoče najbolj ustrezno s knjigo Riharda Stöhra »Musikalische Formenlehre«, ki je izšla v Universal-Edititon pod št. 3090 in je dobiti za 9 K 60 v. V njej se namreč posamezni nauki vedno naslanjajo na primere iz svetovne literature vseh narodov in dob. Nesprejeti rokopisi so Vam na razpolago.

»Dekletce, podaj mi roko«. Vaši cenjeni želji, izraženi v pismu z dne 6. aprila t. l., nalašč nismo ustregli, ker hkratu vposlanega »poravka« z ozirom na nekatere napačne postopke glasov, ki se v njem nabajajo, ne smatramo za »reformacijo in melius«. Poklon!

Konec uredniškega dela.

Vsebina: Uredništvo »Novih Akordov«: Franu Gerbiču. — Dr. Ernst Krajanski: Ivan pl. Zajec. Ob umetnikovi osemdesetletnici. — Fran Gerbič: Petdesetletni jubilej pevskega društva »Hlahol« in stoletni jubilej konservatorija v Pragi. — Hinko Druzovič: Prvi avstrijski glasbeno-pedagoški kongres na Dunaju (20.-23. aprila t. l.). — Koncerti. — Glasbena društva. — Slovenski glasbeni svet. — Naše skladbe. — Izza tujih odrov. — Odmevi iz koncertne dvorane. — S knjižne mize in iz glasbene mape. — Umetnikov življenje in stremljenje. — Péle-méle. — Listnica uredništva.

Našim c. gg. naročnikom:

Radi preobloženosti urednika in vsled drugih zaprek se je predležeči zvezek zakasnel. Vsled tega tudi VI. zvezek ne pride na svetlo pred koncem tega leta. Naši naročniki naj nam to zamudo blagohotno prizanesajo. Upamo, da jo popravimo do 1. zvezka prihodnjega letnika, glede katerega se bomo trudili, da izide še tekom meseca januarja 1912, torej pravočasno.

Upravništvo »Novih Akordov«.

Fran Korun:

Violinska šola

ali

pouk v igranju na goslih.

I. zvezek. 2 K 40 h.

To je prvo in edino delo te vrste v slov. jeziku. Avtor pravi sicer skromno v predgovoru, da ne hodi, kar se tiče pouka v igranju na goslih, nobenih novih potov, ampak se drži metode, ki se je po izkušnjah doslej še najboljše obnesla, prinaša pa vendar za nas nekaj novega: porabil je za zglede in vaje mnogo motivov iz slov. narodnih pesmi. Gotovo je, da si učenec vsled tega dotično vajo veliko lažje zapomni in da se mu kot domače blago prej in bolj priljubi. Pouk je sestavljen za učitelje kakor tudi za samouke in bo nedvomno obema dobro služil, kajti pisan je v lahko umevnem jeziku in ne stavi v nobenem oziru prevelikih in pretežkih zahtev. Krog učencev najlepše instrumentalne glasbe se širi zadnja leta tudi na Slovenskem, zato se je nadejati, da se poproda prvega zvezka kmalu toliko, da mu bo v kratkem sledil drugi.

Naročila sprejema

Založništvo L. Schwentner

v Ljubljani.